PHILIPPE LÉGER
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2006. október 5. [1]

1. Az Európai Közösségek Bizottsága a jelen keresetben annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy az Olasz Köztársaság – mivel környezetvédelmi adót (a továbbiakban: környezetvédelmi adó vagy a perben vitatott adó) vezetett be a Szicíliai régión áthaladó, metángázt tartalmazó gázvezetékekre – nem teljesítette az EK 23., EK 25., EK 26. és az EK 133. cikkből, valamint az 1976. április 26-án Algírban aláírt és a Közösség nevében a 2210/78/EGK rendelettel [2] jóváhagyott, az Európai Gazdasági Közösség és az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti együttműködési megállapodás (a továbbiakban: együttműködési megállapodás) 4. és 9. cikkéből eredő kötelezettségeit.

I – Jogi háttér

A – *A közösségi szabályozás*

1. Az EK-Szerződés releváns rendelkezései

2. Az EK 23. cikk értelmében a tagállamok közötti vámunió magában foglalja a harmadik országokból behozott termékeket a Közösség külső határainál sújtó vámterhek kiegyenlítésének megvalósítására irányuló közös vámtarifát, annak érdekében, hogy elkerüljék az ezen országokkal való kapcsolatok keretében bonyolított kereskedelem eltérülését és e termékek tagállamok közötti szabad mozgásának bármilyen torzulását.

3. Az EK 25. cikk megtiltja a tagállamok közötti vámokat és az azzal azonos hatású

1 – Eredeti nyelv: francia.

2 – Az Európai Gazdasági Közösség és az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti együttműködési megállapodás megkötéséről szóló, 1978. szeptember 26-i tanácsi rendelet (HL L 263., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 11. fejezet, 13. kötet, 40. o.).

díjakat. E tilalom a fiskális vámokra is vonatkozik.

4. Az EK 133. cikk rögzíti, hogy a Közösség kereskedelempolitikája egységes elveken alapul; ez vonatkozik különösen a vámtarifák módosításaira és a vámtarifa- és kereskedelmi megállapodások megkötésére. E kereskedelempolitika magában foglalja a harmadik országokkal folytatott kereskedelmet hátrányosan érintő adójogi és kereskedelmi jellegű nemzeti eltérések megszüntetését.

2. Az együttműködési megállapodás

5. Az együttműködési megállapodás 1. cikke szerint annak célja „a[z Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság és az Európai Gazdasági Közösség] közötti átfogó együttműködés elősegítése annak érdekében, hogy hozzájáruljon Algéria gazdasági és társadalmi fejlődéséhez, és segítsen a Felek közötti kapcsolatok megszilárdításában. Ennek érdekében rendelkezéseket és intézkedéseket fogadnak el és hajtanak végre a gazdasági, műszaki és pénzügyi együttműködés terén, valamint a kereskedelmi és társadalmi területeken."

6. A megállapodás 4. cikkének (1) bekezdése szerint az Európai Gazdasági Közösség és az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti együttműködési megállapodás célja különösen a következők elősegítése:

„[...]

– az Algéria által exportált termékek forgalomba hozatala és eladásuk tervszerű ösztönzése,

[...]

– energia tekintetében a közösség vállalkozásainak részvétele Algéria energiaforrásainak kiaknázására, az ezzel kapcsolatos termelésre és feldolgozásra szolgáló programokban és minden olyan tevékenységben, amely a helyszínen fejlesztheti e forrásokat, valamint a Közösség és Algéria vállalkozásai között a kőolaj, földgáz vagy kőolajtermékek szállítására kötött hosszú távú szerződések megfelelő teljesítése,

[...]"

7. Az együttműködési megállapodás 9. cikke akként rendelkezik, hogy „az Algériából származó, az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződés II. mellékletének jegyzékében nem szereplő termékek a Közösség területére történő behozatal esetén mennyiségi korlátozásoktól és azokkal azonos hatású intézkedésektől, valamint behozatali vámoktól és azokkal azonos hatású díjaktól mentesek".

8. A metángáz az együttműködési megállapodás 9. cikkében említett termékek közé tartozik.

B – *A nemzeti szabályozás*

9. A Szicíliai régió 2002. március 26-i 2. sz. tartományi törvényének [3] 6. cikke szerint:

„(1) A Szicíliai régió területén áthaladó, metángázt tartalmazó gázvezetékekből eredő környezeti kockázat csökkentésére és megelőzésére irányuló beruházások finanszírozása céljából környezetvédelmi adó kerül bevezetésre. A bevételeket a környezet minőségének megőrzésére, védelmére és javítására irányuló kezdeményezések finanszírozására kell fordítani, különösen azokon a területeken, ahol e vezetékek húzódnak.

[...]

(3) [...] Az adó tárgya a Szicíliai régió területén áthaladó, gázt tartalmazó gázvezeték-tulajdon.

(4) Az adó alanya a (3) bekezdésben említett 1-es típusú gázvezeték tulajdonosa, aki a szállítási, elosztási, értékesítési és beszerzési tevékenységek közül legalább egyet folytat.

(5) Az adó alkalmazása szempontjából gázvezetéken minden olyan vezetéket, könyökcsövet, kapcsolóidomot, szelepet és más különleges alkatrészt kell érteni, amely teljes mértékben a földgáz szállítására, illetve elosztására szolgál.

(6) Az adó alapja a földgáz vezetékek útján történő szállítását és elosztását szolgáló berendezések biztonságáról szóló, 1984. november 24-i miniszteri rendeletben[[4]] 1-es

3 – GURS 14. sz., 2002. március 27., I. rész, 1. o., a továbbiakban: szicíliai törvény.

4 – GURI 12. sz., 1985. január 15., I. rész , 1.3. szakasz, 7. o.

típusúként meghatározott gázvezeték köbméterben mért térfogata.

[...]"

II – A pert megelőző eljárás

10. A Bizottság az olasz hatóságoknak 2002 és 2003 folyamán küldött több levelében tájékoztatást kért e hatóságoktól a szicíliai törvény 6. cikkében bevezetett környezetvédelmi adó tárgyáról és alkalmazási szabályairól. Az Olasz Köztársaság 2003. szeptember 9-i válaszában közölte, hogy a „szicíliai környezetvédelmi adó nem került tényleges alkalmazásra az olasz jogrendben", mivel a Tribunale amministrativo regionale della Lombardia (Olaszország) úgy ítélte meg, hogy a törvény ellentétes a közösségi jog szabályaival.

11. A Bizottság nem tartotta az Olasz Köztársaság által benyújtott észrevételeket sem ténybelileg teljesnek, sem jogilag megalapozottnak, és 2003. december 19-i levelében felszólította a tagállamot, hogy az EK 226. cikk alapján megállapított, a levél kézhezvételétől számított két hónapos határidőn belül tegye meg észrevételeit e tekintetben. Ezt követően az Olasz Köztársaság engedélyt kapott a fenti határidő 2004. április 19-ig történő meghosszabbítására.

12. Mivel a határidő meghosszabbítása ellenére a Bizottság e felszólításra semmilyen választ nem kapott, 2004. július 9-én indokolással ellátott véleményt bocsátott ki az Olasz Köztársaság számára, és felhívta, hogy annak kézhezvételétől számított két hónapon belül fogadja el a véleménynek való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. Az Olasz Köztársaság e véleményre nem adott választ.

13. Következésképpen a Bizottság a jelen kereset benyújtása mellett döntött.

III – A kereset

14. A Bizottság annak megállapítását kéri a Bíróságtól, hogy az Olasz Köztársaság – mivel bevezette és fenntartotta a perben vitatott, a szicíliai törvény 6. cikkében rögzített adót – nem teljesítette az EK 23., EK 25., EK 26. és az EK 133. cikkből, valamint az együttműködési megállapodás 4. és 9. cikkéből eredő kötelezettségeit, továbbá azt kéri, hogy a Bíróság kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

A – *A felek főbb érvei*

15. Először is a Bizottság úgy véli, hogy az Olasz Köztársaság – annak alátámasztására, hogy ezen adót már nem alkalmazzák a Szicíliai régió területén – nem hivatkozhat a Tribunale amministrativo regionale della Lombardia határozatára, amelyben az úgy ítélte meg, hogy a környezetvédelmi adó ellentétes a közösségi joggal. A Bizottság ugyanis érvelésében arra hivatkozik, hogy a Bíróság kimondta, valamely nemzeti jogszabálynak a közösségi rendelkezésekkel való összeegyeztethetetlensége, még ha azok közvetlenül is alkalmazhatók, kizárólag a kötelező és a módosítást igénylő rendelkezésekkel jogilag azonos szintű belső rendelkezésekkel szüntethető meg véglegesen. [5] Válaszában a Bizottság ezt azzal egészíti ki, hogy a Szicíliai régió költségvetési- és pénzügyminiszterének 2004. december 31-i rendelete az 1611. fejezetben megemlíti a Szicíliai régió területén áthaladó gázvezetékekre kivetett adóból származó bevételeket. Ez bizonyítja, hogy a jelen ügy tárgyát képező adó még mindig hatályban van. A Bizottság egyébként megjegyzi, hogy a Lancry és társai ügyben 1994. augusztus 9-én hozott ítéletből [6] eredő ítélkezési gyakorlat szerint az EK 25. cikkben kimondott tilalom egyaránt kiterjed a helyi, illetve a regionális szervek által kivetett adókra.

16. Ezenfelül a Bizottság szerint a szicíliai törvény 6. cikke egyetlen létesítményt, nevezetesen egy algériai társaságnak a Földközi-tengeren keresztülhúzódó vezetékét érinti. E vezeték kettős célt szolgál, egyfelől a gáz olasz területen történő elosztását és fogyasztását, másfelől annak olasz területen történő szállítását és más tagállamokba irányuló kivitelét. A Bizottság szerint azonban az állandó ítélkezési gyakorlat szerint tilos új adóknak, illetve azzal azonos hatású intézkedéseknek közvetlenül a harmadik országokból behozott termékek tekintetében történő kivetése, illetve meghozatala. [7] E tilalom terjedelme azonos a Közösségen belüli kereskedelem összefüggésében elfogadott tilalom terjedelmével. [8]

17. Emellett a Bizottság úgy véli, hogy a környezetvédelmi adó bevezetése sérti a közösségi vámtarifát a tekintetben, hogy ezen adó megbontja a harmadik országokból behozott termékeket a Közösség külső határainál sújtó vámterhek kiegyenlítésének rendszerét, ami így az ezen országokkal való kapcsolatok keretében bonyolított kereskedelem elterelésével és az áruk szabad mozgásának, illetve a tagállamok közötti versenyfeltételeknek a torzulásával járhat. A Bizottság egyaránt hangsúlyozza, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint valamely tagállam nem alkalmazhat tranzitvámot vagy az áruknak a területén történő áthaladására vonatkozó bármely más adót. [9]

5 – A C-207/96. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1997. december 4-én hozott ítélet (EBHT 1997., I-6869. o.) 26. pontja.

6 – A C-363/93. és a C-407/93–C-411/93. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1994., I-3957. o.) 26. pontja.

7 – Lásd 37/73. és 38/73. sz., Diamantarbeiders kontra Indiamex egyesített ügyekben 1973. december 13-án hozott ítélet (EBHT 1973., 1609. o.) 10–18. pontját és a 266/81. sz. SIOT-ügyben 1983. március 16-án hozott ítélet (EBHT 1983., 731. o.) 18. pontját.

8 – A C-125/94. sz. Aprile-ügyben 1995. október 5-én hozott ítélet (EBHT 1995., I-2919. o.) 32–42. pontja.

9 – Lásd a fent hivatkozott SIOT-ügyben hozott ítélet 18., 19., és 23. pontját.

18. A Bizottság másfelől megjegyzi, hogy a környezetvédelmi adó valódi célja nem magának a létesítménynek, hanem a szállított terméknek a megadóztatása. A környezetvédelmi adó tárgya ugyanis a gázvezeték-tulajdon. A Bizottság megjegyzi, hogy az adóalap mégis a gázt tartalmazó gázvezetékek űrtartalma. A szicíliai törvény részletes szabályai arra az esetre korlátozzák az adó beszedését, amikor a gáz megtalálható a vezetékben, így nem teszik lehetővé az adó kivetését magára a létesítményre.

19. Az Olasz Köztársaság a maga részéről úgy véli, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a környezetvédelmi adó egyéb jellegzetességeit, különösen az adó által elérni kívánt célt. Az Olasz Köztársaság szerint ugyanis a fent említett adó kizárólagos célja a Szicíliai régión áthaladó, metángázt tartalmazó gázvezetékekből eredő környezeti kockázat csökkentésére és megelőzésére irányuló beruházások finanszírozása. Ily módon a környezetvédelmi adó arra irányul, hogy megvalósítsa a Szerződésben a környezetpolitika területén említett elveket, különösen az elővigyázatosság elvét.

20. Az Olasz Köztársaság ehhez hozzáfűzi, hogy a szóban forgó adót csak akkor kell megfizetni, ha a gáz ténylegesen megtalálható a létesítményben, és a tulajdonos szállítási, elosztási, értékesítési vagy beszerzési tevékenységet folytat. Ez az eljárási mód megfelel annak a jogos követelménynek, hogy az adó kizárólag azon esetekhez kötődjék, amikor fennáll a környezeti károsodás tényleges veszélye. Az Olasz Köztársaság viszonválaszában [10] kifejti, hogy az adó összege és a szállított gáz mennyisége közötti összefüggést egy egyszerű és igazságos műszaki paraméter teremti meg, amelynek célja, hogy megfelelően és ésszerűen tükrözze a környezeti kockázat tényleges mértékét. Az adónak az árba történő beépítése pusztán lehetőség, ami a gázvezeték tulajdonosának a szándékától függ.

21. A Bizottság a válaszában [11] előadja, hogy az „adó vagy azzal azonos hatású díj" kifejezés a közösségi jog objektív jogi fogalma. E fogalom tehát teljes mértékben kívül áll a nemzeti jogalkotó szándékán és az általa elérni kívánt célokon. A Bíróság számára egyedül annak van jelentősége, hogy a perben vitatott nemzeti adó milyen hatást gyakorol a tagállamok közötti áruforgalomra. A Bizottság hozzáfűzi, hogy a Simitzi-ügyben 1995. szeptember 14-én hozott ítélet [12] megerősíti, hogy tilosak az adóval azonos hatású díjak függetlenül az általuk elérni kívánt céltól és az azokból származó bevételek rendeltetésétől.

10 – A 12. és 13. pont.

11 – A 3. pont.

12 – A C-485/93. és C-486/93. sz. egyesített ügyekben hozott ítélet (EBHT 1995., I-2655. o.) 14. pontja.

B – *A Bíróság álláspontja*

22. Előzetesen fel kell eleveníteni, hogy az együttműködési megállapodások kötik a tagállamokat, és biztosítaniuk kell az ilyen megállapodásokból eredő kötelezettségek tiszteletben tartását. [13]

23. Ugyanakkor valamely harmadik országgal kötött olyan együttműködési megállapodás keretében, amelyből az következik, hogy a jelen esethez hasonlóan tilos a vám vagy azzal azonos hatású díj bevezetése az ezen országból származó termékre, semmilyen indokkal nem lehet másként értelmezni a vámmal azonos hatású díj fogalmát, mint ahogy azt a Bíróság a Közösségen belüli kereskedelem tekintetében értelmezte. [14]

24. Ezért az együttműködési megállapodás 9. cikke szerinti „vámmal azonos hatású díjon", minden olyan egyoldalúan kivetett pénzügyi terhet érteni kell – függetlenül annak elnevezésétől vagy alkalmazásának módjától –, amely a határ átlépésének tényéből eredően sújtja az árukat, amennyiben az nem minősül a szó szoros értelmében vett vámnak, még akkor is, ha azt nem az állam javára szedik be. [15]

25. Az ilyen teher e minősítés körén kívül esik, ha az a gazdasági szereplő részére ténylegesen nyújtott szolgáltatás ellenértékének minősül, vagy a közösségi jogban előírt kötelezettségek teljesítése érdekében végzett ellenőrzésekre vonatkozik. [16]

26. Ilyen keretek között ezt követően meg kell vizsgálni a kifogás megalapozottságát. Annak megítéléséhez, hogy a perben vitatott adó rendelkezik-e a vámmal azonos hatású díj alkotóelemeivel, először is azt kell megvizsgálni, hogy ezen adó árut terhel-e, ezt követően pedig azt, hogy az árut a határ átlépése miatt sújtja-e.

27. Először is emlékeztetünk arra, hogy a szicíliai törvény 6. cikkének (3) bekezdése értelmében a környezetvédelmi adó tárgya a „Szicíliai régió területén áthaladó, *gázt tartalmazó* gázvezeték-tulajdon" [17]. Első látásra

13 – A 104/81. sz. Kupferberg-ügyben 1982. október 26-án hozott ítélet (EBHT 1982., 3641. o.) 11. pontja.

14 – A fent hivatkozott Diamantarbeiders kontra Indiamex ügyben hozott ítélet 10. pontja, a 35/76. sz. Simmenthal-ügyben 1976. december 15-én hozott ítélet (EBHT 1976., 1871. o.) 14. és 15. pontja, valamint a fent hivatkozott SIOT-ügyben hozott ítélet 18. pontja és az Aprile-ügyben hozott ítélet 38–40. pontja.

15 – Lásd különösen a C-293/02. sz., Jersey Produce Marketing Organisation ügyben 2005. november 8-án hozott ítélet (EBHT 2005., I-9543. o.) 55. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot.

16 – A C-389/00. sz., Bizottság kontra Németország ügyben 2003. február 27-én hozott ítélet (EBHT 2003., I-2001. o.) 23. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

17 – Kiemelés tőlem.

úgy gondolhatnánk, hogy ezen adó a szállítóeszközt, azaz a gázvezetéket terheli. Ezzel szemben azt kell megállapítanunk, hogy az adó azon gázvezeték után fizetendő, amely ténylegesen gázt tartalmaz.

28. Az Olasz Köztársaság szerint ugyanis a környezetvédelmi adó megfizetésére kizárólag akkor kerül sor, ha ténylegesen és konkrétan fennáll a környezeti károsodás tényleges veszélye. A tagállam elismeri, hogy ennek lehetősége kizárt abban az esetben, ha a gázvezeték nem tartalmaz gázt. [18]

29. E körülmények bizonyítják, hogy az adó valójában nem magát a szállítóeszközt terheli, hanem a szállított árut, vagyis a gázt.

30. Másodsorban szem előtt kell tartani, hogy a szicíliai törvény 6. cikkének (4) bekezdése rögzíti, hogy az „adó alanya a[z] [...] 1-es típusú gázvezeték tulajdonosa". A szicíliai törvény által hivatkozott 1984. november 24-i miniszteri rendelet szerint az 1-es típusú vezetékek azon gázvezetékek, amelyek nyomása meghaladja a 24 bart.

31. Márpedig az Olasz Köztársaság nem vitatja, hogy egyetlen olyan létesítmény létezik, amely megfelel az 1-es típusú gázvezetékek jellemzőinek, és hogy az Algériából származó földgázt szállító, a Földközi-tengeren áthúzódó gázvezetékhez kapcsolódó berendezésről van szó.

32. A környezetvédelmi adó tehát kizárólag az Algériából behozott gázra vonatkozik.

33. Ezenfelül hangsúlyozzuk, hogy a Bíróság az azonos hatású díjak keretében egy tekintet alá vette a regionális és a nemzeti határokat. [19] Következésképpen nincs igazán jelentősége annak, hogy az áru az Algériát a Szicíliai régióval elválasztó határon lépett-e át.

34. Tekintettel e megfontolásokra, meg kell állapítani, hogy fennállnak az azonos hatású díj meghatározásának alkotóelemei.

35. Nézetünk szerint az adó által elérni kívánt cél nem kérdőjelezi meg e megállapítás helyességét.

18 – Lásd az ellenkérelem 26. pontját.

19 – A fent hivatkozott Lancry és társai ügyben hozott ítélet 26. és 27. pontja.

36. Az Olasz Köztársaság ellenkérelmében [20] ugyanis azt állítja, hogy a környezetvédelmi adó célja a környezeti kockázat csökkentésére és megelőzésére irányuló beruházások finanszírozása. Ezen adót tehát kizárólag a környezet védelme céljából vezették be, különös tekintettel az elővigyázatosság elvére.

37. A Bíróság azonban több alkalommal kimondta, hogy a vámok bevezetésének tilalma általános és abszolút tilalom. Következésképpen a vámmal azonos hatású díjak tilosak, függetlenül a bevezetésük céljától, valamint az azokból származó bevételek rendeltetésétől. [21]

38. Úgy véljük, hogy e szabály egyaránt alkalmazandó az olyan adókra, amelyeket – amint a jelen esetben is – az elővigyázatosság nevében vezettek be.

39. Emellett megjegyezzük, hogy az Olasz Köztársaság egyáltalán nem hivatkozott olyan körülményre, amely alkalmas lenne annak igazolására, hogy az 1-es típusú gázvezeték segítségével szállított algériai gáz mennyiben jelent olyan különleges veszélyt, amely olyan adó bevezetését teszi szükségessé, mint a perben vitatott adó.

40. Arra is utalni kell, hogy az Olasz Köztársaság nem bizonyította, hogy a perben vitatott adó az ítélkezési gyakorlat által kifejtett, a jelen indítvány 25. pontjában említett kivételek közé tartozik, vagyis az a gazdasági szereplő részére ténylegesen nyújtott szolgáltatás ellenértékének minősül, vagy a közösségi jogban előírt kötelezettségek teljesítése érdekében végzett ellenőrzésekre vonatkozik.

41. Végül a Bizottság a keresetlevelében úgy véli, hogy a perben vitatott adó bevezetése egyaránt sérti az EK 23. és az EK 25. cikket. Álláspontja szerint a szicíliai adó a közösségi közös vámtarifa elveibe ütközik, mivel az „(a Közösségbe irányuló) behozatalt terhelő vámmal vagy (a más tagállamokba irányuló) kivitelt terhelő vámmal azonos hatású díjat vezet be” [22].

42. E pontban a Bizottsággal nem értünk egyet.

43. Véleményünk szerint a perben vitatott adó nem terhelheti egyszerre a terméket akkor, amikor az átlépi az Algéria és a Szicíliai régió közötti határt, és akkor, amikor az más tagállamokban történő fogyasztás céljából elhagyja a régió területét. Nézetünk szerint, valamint a 27. és az azt követő pontokban kifejtettek alapján, az adó csak

20 – Lásd a 10. és 11. pontot.

21 – Lásd különösen a 24/68. sz., Bizottság kontra Olaszország ügyben 1969. július 1-jén hozott ítélet (EBHT 1969., 193. o.) 7. pontját és a fent hivatkozott Simitzi-ügyben hozott ítélet 14. pontját.

22 – Lásd a 11. pontot.

abban az időpontban válik esedékessé, amikor az áru átlépi az Algéria és a Szicíliai régió közötti határt. Ha az adót már megfizették, a gáz szabadon áramlik a vezetékben akár a régió, akár más tagállamok felé.

44. Tekintettel e körülményekre, úgy véljük, hogy az együttműködési megállapodás 4. és 9. cikkére alapított kifogás megalapozott, ezt meghaladó részében viszont el kell utasítani a tagállami kötelezettségszegés megállapítása iránti keresetet.

45. Mivel a kifogás megalapozottnak bizonyult, a Bizottság kérelmének és az eljárási szabályzat 69. cikke 2.§-a első bekezdésének megfelelően kötelezni kell az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.

IV – Végkövetkeztetések

46. Tekintettel a fentiekre azt javasoljuk, hogy a Bíróság:

1) állapítsa meg, hogy az Olasz Köztársaság – mivel környezetvédelmi adót vezetett be az Algériából származó, a Szicíliai régió területén történő szabadforgalomba bocsátásra vagy más tagállamokba irányuló kivitelre szánt metángázra – nem teljesítette az 1976. április 26-án Algírban aláírt és a Közösség nevében az 1978. szeptember 26-i 2210/78/EGK tanácsi rendelettel jóváhagyott, az Európai Gazdasági Közösség és az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság közötti együttműködési megállapodás 4. és 9. cikkéből eredő kötelezettségeit, és

2) kötelezze az Olasz Köztársaságot a költségek viselésére.